

เราคงได้ยินคำพูดนี้บ่อยๆ ว่า “เราไม่อาจดำรงชีวิตได้โดยลำพัง” นั่นหมายความว่าสังคมมนุษย์จะอยู่ได้อย่างเป็นสุขและเจริญก้าวหน้าจะต้องเป็นสังคมที่พึ่งพาซึ่งกันและกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน ถ้าแต่ละคนในสังคมคิดถึงแต่ประโยชน์ส่วนตน คิดจะได้ฝ่ายเดียวโดยไม่คำนึงว่าการได้มาจะสร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่นหรือไม่ ผมเคยเห็นคนรับประทานผลไม้ในรถแล้วทิ้งเปลือกตามถนนหนทาง เห็นคนทิ้งขยะลงไปในแม่น้ำ คูคลอง ทำให้ถนนสกปรก น้ำในคลองเน่า บางแห่งก็ทิ้งถุงพลาสติกเต็มไปหมด คนเหล่านี้บ้ดสวะออกจากตัวและเอาสิ่งชั่วให้ผู้อื่น คนหมู่มากเดือดร้อนเพียงเพราะบางคนขาดจิตสำนึกสาธารณะเป็นเหตุให้สังคมส่วนรวมต้องได้รับความเดือดร้อน

มีหลายคนถามผมว่า คริสเตียนควรสนใจการเมืองหรือไม่ คริสเตียนเล่นการเมืองผิดหรือเปล่า ที่ถามเช่นนี้เพราะเขามองเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องสกปรก ไม่มีความจริงใจ มีแต่ทะเลาะวิวาทเพื่อปกป้องประโยชน์ของตนเอง อาจเป็นเพราะได้ยินบ่อยๆ เกี่ยวกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง ฉะนั้นจึงไม่ควรยุ่งเรื่องการเมืองเลย ผมมีเหตุผลส่วนตัวว่าการคิดเช่นนี้ผิด เพราะไม่เฉพาะสังคมนักเล่นการเมืองเท่านั้นที่มีปัญหาดังกล่าวแต่มีในทุกสังคมนวมทั้งสังคมศาสนา และรวมแม้กระทั่งสังคมคริสเตียน

ถ้าแต่ละคนพยายามหนีและหลีกเลี่ยงปัญหาที่เท่ากับเรายอมให้ผู้มีปัญหามีอำนาจมากขึ้น ผมสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมที่เต็มไปด้วยการบ่น ตำหนิ เรื่องความไม่ชอบธรรมในสังคม แต่ขณะเดียวกันเขาก็ไม่เคยทำอะไรในสิ่งที่ควรทำให้กับสังคมเลย ถ้าเราอยากให้สังคมต่างๆ ที่เราคิดว่าไม่ดี คนดีๆ ควรเข้าไปมากๆ เพื่อทำให้สังคมนั้นดีขึ้น ถ้าคริสเตียนถือว่าตนเป็นคนดีเขาผู้นั้นควรมีพฤติกรรมเชิงรุกเข้าไปมีส่วนในสมาคม สังคมต่างๆ พร้อมแสดงออกทางความคิดและพฤติกรรมที่น่ายกย่อง ทุกองค์กร สมาคม สังคมกำลังรอคนดีที่ไม่เพียงแต่พูดและต้องการคนที่พร้อมจะทำ

การที่จะเป็นผู้มีจิตสำนึกสาธารณะไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ ใ้ว่าคิดได้วันนี้และจะทำได้ในวันนี้จิตสาธารณะ เกิดจากคนที่เอาชนะใจตนเอง มีชีวิตเหนือความโลภ ความหลง (ตัวเอง) จิตใจที่จะต้องฝึกฝน และประพฤติปฏิบัติเป็นประจำจากรื่องเล็กๆ ไปสู่เรื่องใหญ่ ฝึกจนกระทั่งกลายเป็นนิสัยประจำตัว

การฝึกให้คนเรามีจิตสาธารณะที่ได้ผลดีที่สุดจะต้องฝึกตั้งแต่เด็ก ฝึกจากตัวอย่างและคำสอนในครอบครัว ในโรงเรียน และในศาสนสถาน วันนี้คริสเตียนมีส่วนร่วมสร้างสังคมให้เป็นสังคมที่น่าอยู่ได้ด้วยการ

- มีความตั้งใจจะเป็นคนดี มีสัจจะ ยึดมั่นในหลักธรรมของพระวณะของพระเจ้า
- อย่าให้นิสัยชอบเอาตัวรอดครอบงำจิตใจ อย่าเป็นคนวางเฉย อย่าเป็นคนประเภทความชั่วไม่มีแต่ความดีไม่ปรากฏ
- สำนึกเสมอว่าคริสเตียนจะต้องเป็นเกลือและแสงสว่างในทุกสังคม
- เข้าไปมีส่วนร่วมทำในสิ่งดีๆ แทนการตำหนิ วิพากษ์วิจารณ์ อยู่ภายนอก

- ระลึกอยู่เสมอว่าไม่มีใครอาจมีชีวิตอย่างมีความสุขและสำเร็จได้โดยลำพัง

บทความจาก : ศจ.ดร.วีรชัย โกวแวร์